

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter IV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. XIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ohl04val-shoot-idm140153725237888.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Overalt ændrer og omdigter Oehlenschläger. I Kilden skyder Palnatoke først Æblet af Sønnens Hovede og foretager dernæst det dumdristige Skiløb ned af Kullen. Digteren har med sikker Sans for det dramatisk rigtige ombyttet de to Optrin og derved opnaaet en meget virkningsfuld Stigning, ligesom han har ændret Motiveringen for Kongens Optræden: naar han befaler Palnatoke at skyde, er det for at hævne en personlig Krænkelser, idet Jarlen har pralet med, at han var en bedre Skytte end Kongen. Vagns Ankomst til Jomsborg, hvor han med sit Skib tilkæmper sig Adgang til Vikingesamfundet, erstattes med den friske Scene i anden Akt, hvor Bue kaster den uopdragne Hvalp, der forstyrrer de ældres forstandige Samtale, ud af Vinduet. Frit opfundet er Palnatokes Møde med Popo og Skoftes natlige Attentat, som tjener til at undskylde Drabet paa Kongen som Selvforsvar. Kongens Død er mere heroisk end hos Suhm, hvor Palnatoke nok saa respektløst fra et Baghold skyder ham en Pil gennem Bagen, da han et Øjeblik er gaaet afsides om Natten. Ceremoniellet ved Gravøllet er hentet fra Suhms Fortælling om det fælles Gravøl, hvormed Svend Tveskæg hædrede sin Faders, Strutharalds og Vesets Minde, og hvor Jomsvikingerne aflagde deres letsindige Løfte om at bekrige Hakon Jarl. Efter Drabet af Harald forsvandt Palnatoke klogeligt til England og indfandt sig efter gentagne forgæves Opfordringer først to Aar senere paa Svends udtrykkelige Befaling i Kongshallen. Her udspilledes nu den virkningsfulde Scene med Pilen, som var fundet i Kongens Lig. Men xiv da Palnatoke var mødt fuldt rustet og med hundrede Mand i sit Følge, beherskede han uden Vanskelighed Situationen. Han huggede Fiølnir ned, forlod uantastet Gildet, drog til Jomsborg, hvor han senere døde af Sygdom. Digteren har altsaa fra først til sidst søgt at løfte sin Helt op i et højere Plan, end han fandt ham i sin Kilde.